

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 102/22

V Luxemburgu 16. júna 2022

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-328/20 | Komisia/Rakúsko (Indexácia rodinných dávok)

Prispôsobenie rodinných prídavkov a rôznych daňových výhod, ktoré Rakúsko poskytuje pracovníkom v závislosti od štátu bydliska ich detí, je v rozpore s právom Únie

Tento mechanizmus predstavuje neodôvodnenú nepriamu diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti migrujúcich pracovníkov

Rakúsko 1. januára 2019 zaviedlo prispôsobovací mechanizmus na výpočet paušálnej sumy rodinných prídavkov a rôznych daňových výhod, ktorú poskytuje pracovníkom, ktorých deti majú trvalé bydlisko v inom členskom štáte. Tieto daňové výhody zahŕňajú daňový bonus na vyživované dieťa, rodinný bonus „plus“, daňový bonus pre domácnosť s jediným príjmom, daňový bonus pre rodiča samoživiteľa a daňový bonus z dôvodu výživného. Prispôsobenie sa môže uskutočniť smerom nahor alebo nadol v závislosti od všeobecnej cenovej úrovne v dotknutom členskom štáte.

Komisia, keďže sa domnievala, že tento prispôsobovací mechanizmus a rozdielne zaobchádzanie, ktoré z neho vyplýva predovšetkým pre migrujúcich pracovníkov v porovnaní s vlastnými štátnymi príslušníkmi, je v rozpore s právom Únie, podala proti Rakúsku žalobu o nesplnenie povinnosti na Súdny dvor. Komisiu v tejto veci podporujú Česká republika, Chorvátsko, Poľsko, Rumunsko, Slovinsko, Slovensko a Dozorný úrad EZVO, zatiaľ čo Dánsko a Nórsko vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania na podporu Rakúska.

Súdny dvor vo svojom rozsudku z dnešného dňa najprv konštatuje, že dotknuté rodinné prídavky a daňový bonus na vyživované dieťa predstavujú rodinné dávky, na ktoré sa vzťahuje nariadenie o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, ktoré nepodliehajú žiadnemu zníženiu alebo zmene na základe skutočnosti, že príjemca alebo jeho rodinní príslušníci majú bydlisko v členskom štáte inom, než je štát, ktorý ich poskytuje.

Nariadenie tak vyžaduje striktnú rovnocennosť výšky rodinných dávok poskytovaných členským štátom pracovníkom, ktorých rodinní príslušníci majú bydlisko v tomto členskom štáte, a dávok poskytovaných pracovníkom, ktorých rodinní príslušníci majú bydlisko v inom členskom štáte. Súdny dvor v tejto súvislosti zdôrazňuje, že ak sa nezohľadňujú rozdiely v cenových úrovniach v rámci poskytujúceho členského štátu, rozdiely v kúpnej sile medzi členskými štátmi neodôvodňujú, aby členský štát mohol tejto druhej kategórii osôb poskytovať dávky v inej výške než osobám patriacim do prvej kategórie.

Za týchto podmienok Súdny dvor uvádza, že **sporná rakúska právna úprava**, keďže prispôsobuje rodinné dávky v závislosti od štátu pobytu detí príjemcu, **predstavuje porušenie nariadenia o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia**.

Pokiaľ ide ďalej o rodinné prídavky a všetky daňové výhody uvedené v žalobe Komisie, Súdny dvor pripomína, že právo Únie zakazuje akúkoľvek diskrimináciu v oblasti sociálneho zabezpečenia z dôvodu štátnej príslušnosti

migrujúcich pracovníkov. **Sporný prispôsobovací mechanizmus**, ktorý sa uplatňuje len v prípade bydliska dieťaťa mimo rakúskeho územia, **sa pritom dotýka predovšetkým migrujúcich pracovníkov**, keďže je oveľa pravdepodobnejšie, že ich deti budú mať bydlisko v inom členskom štáte.

Navyše, **veľká väčšina migrujúcich pracovníkov, ktorých sa tento mechanizmus dotýka, pochádza z členských štátov, v ktorých sú životné náklady v porovnaní so životnými nákladmi v Rakúsku nižšie**, takže títo pracovníci poberajú dávky a požívajú sociálne a daňové výhody v nižšej sume, než aká sa poskytuje rakúskym pracovníkom.

Tento prispôsobovací mechanizmus preto **predstavuje nepriamu diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti, ktorá** v každom prípade **nie je odôvodnená**. Súdny dvor v tejto súvislosti zdôrazňuje, že migrujúci pracovníci sa rovnakým spôsobom ako vlastný pracovník podieľajú na určení a financovaní príspevkov na dotknuté rodinné prídavky a daňové výhody, pričom sa v tejto súvislosti neprihliada na miesto bydliska ich detí. Podľa Súdneho dvora z toho vyplýva, že sporná rakúska právna úprava **predstavuje aj porušenie nariadenia o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie**.

Za týchto podmienok Súdny dvor **v celom rozsahu vyhovel žalobe o nesplnenie povinnosti** podanej Komisiou.

UPOZORNENIE: Žalobu o nesplnenie povinnosti smerujúcu proti členskému štátu, ktorý si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce z práva Únie, môže podať Komisia alebo iný členský štát. Ak Súdny dvor určí, že došlo k nesplneniu povinnosti, dotknutý členský štát je povinný bezodkladne vykonať rozsudok.

Ak sa Komisia domnieva, že členský štát nevykonal rozsudok, môže podať novú žalobu s návrhom na uloženie peňažných sankcií. Avšak v prípade neoznámenia opatrení na prebratie smernice Komisii môže Súdny dvor na návrh tejto inštitúcie uložiť sankcie v štádiu prvého rozsudku.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

